

***GUESS WHO'S
COMING TO DINNER***

**Finding Meaning in
Inviting the Ushpizin**

Rabbi Efrem Goldberg

אֲשֶׁר אֲשַׁפְּזִין

Upon entering the succah we invite the Ushpizin-guests [see commentary] to join us, and we offer prayers that our fulfillment of the mitzvah of succah be found worthy of Divine favor. Customs vary regarding these prayers. Some recite the full text, others omit various paragraphs. [The first paragraph is said only by those who follow the Sefirah order of the Ushpizin-guests (see below).]

עולו Enter, exalted holy guests, enter, exalted holy Patriarchs, to be seated in the shade of exalted faithfulness in the shade of the Holy One, Blessed is He. Enter, Abraham the beloved one, Moses the faithful shepherd, Aaron the holy Kohen, Joseph the righteous one, and David the anointed king. In succos you shall dwell, be seated, exalted guests, be seated; be seated, guests of faithfulness, be seated.

הַרְיֵנוּ Behold, I am prepared and ready to perform the commandment of succah as the Creator, Blessed is His Name, commanded me: In succos shall you dwell for seven days; every citizen in Israel shall dwell in succos; in order that your generations may know* that I caused the Children of Israel to dwell in succos when I brought them forth from the land of Egypt.¹

Be seated, be seated, exalted guests; be seated, be seated, holy guests; be seated, be seated, guests of faithfulness; be seated in the shade of the Holy One, Blessed is He. Worthy is our portion, worthy is the portion of Israel, as it is written: For HASHEM's portion is His people, Jacob the lot of His heritage.*² For the sake of the unification* of the Holy One, Blessed is He, and His Presence, to unify the Name Yud-Kei with Yav-Kei in perfect unity through Him Who is hidden and inscrutable — [I pray] in the name of all Israel.

May the pleasantness of my Lord, our God, be upon us — may He establish our handiwork for us,* our handiwork may He establish.³

(1) Leviticus 23:42-43. (2) Deuteronomy 32:9. (3) Psalms 90:17.

of the righteous in this world and in the World to Come. About them it is written, 'Regarding your nation — all of them are righteous' (ibid. 60:21; Zohar, Emor 104a). Customs regarding the invitation and the associated prayers differ. Some recite the full text presented above, others include some paragraphs and omit others. Additionally, some repeat the invitations and prayers before each meal, while others recite them only once each day. A third difference, regarding the order of the Ushpizin, is discussed below.

הַרְיֵנוּ... לְקַטְרֵנוּ — In succos shall you dwell ... in order that your generations may know ... The Torah specifies that the mitzvah of succah is to serve as a reminder 'that I caused the Children of Israel to dwell in succos when I brought them forth from the land of Egypt.' Unlike the overwhelming majority of mitzvos, knowledge of this reason is necessary to the proper fulfillment of the mitzvah of succah — in order that your generations may know.* Two other mitzvos in which the reason for the

mitzvah is an integral part of its fulfillment are tzitzis and tefillin. Due to this unusual relationship between performance and understanding, the author of the halachic requirements — in addition to listing the halachic requirements — departs from his usual style of simply describing the form of the mitzvah and adds an interpretation of the verses along with the proper intentions, upon which these three concentrate while performing them (see mitzvos (Bach 625). Thus, upon entering the succah we declare the reason for our doing so. הייבנו... הייבנו... His heritage. This passage is almost a direct quote from the words of Rav Hammuna cited by Zohar [see above, prefatory note to Ushpizin]. Kabbalistic formulation, similar to that customarily recited before many mitzvos, is discussed on page 131.

הַרְיֵנוּ בְּרִנָּתוֹ עֲלֵינוּ — May He establish our handiwork for us [lit. upon us]. In any material

אֲשֶׁר אֲשַׁפְּזִין

Upon entering the succah we invite the Ushpizin-guests [see commentary] to join us, and we offer prayers that our fulfillment of the mitzvah of succah be found worthy of Divine favor. Customs vary regarding these prayers. Some recite the full text, others omit various paragraphs. [The first paragraph is said only by those who follow the Sefirah order of the Ushpizin-guests (see below).]

עולו אֲשַׁפְּזִין עֲלֵינוּ קִדְיִשְׁנוּ, עולו אֲבֹתָנוּ עֲלֵינוּ קִדְיִשְׁנוּ, לְמִיתְבֵּי בְּצֵלָא רְמִימְנוּתָא עֲלֵנוּ בְּצֵלָא לְאֲרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעוֹל אֲבֵרְתֵם רְחִימָא, וְעַמִּיהּ יִצְחָק עֲקִידְתָּא, וְעַמִּיהּ יִצְחָק שְׁלֵמְתָא, וְעַמִּיהּ מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִילְבָּא, וְעַמִּיהּ אֲדֹרֵי פְרָגָא קִדְיִשָׁא, וְעַמִּיהּ יִסְף צִדִּיקָא, וְעַמִּיהּ דְּרַב מְלָכָא מְשִׁיחָא. בְּסֻפּוֹת תְּשֻׁבוּ, תִּיבּוּ אֲשַׁפְּזִין עֲלֵינוּ תִּיבּוּ, תִּיבּוּ אֲשַׁפְּזִין מְהִילְבָּתָא תִּיבּוּ.

הַרְיֵנוּ מוֹכְן וּמִזְמֵן לְקוֹם מִצְוַת סֶפֶה פֶּאֶשֶׁר צִוֵּי הַבּוֹרָא יְהִפְרֵךְ שְׁמוֹ: בְּסֻפּוֹת תְּשֻׁבוּ שְׂבֻעַת יָמִים, כֹּל הָאֲרֶחַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֻפּוֹת. לְמִצְוֵי דְרַעֲוֵי דְרַחֲבִים, כִּי בְּסֻפּוֹת הוֹשְׁבֵתוּ אֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם.

תִּיבּוּ תִיבּוּ אֲשַׁפְּזִין עֲלֵינוּ תִיבּוּ תִיבּוּ אֲשַׁפְּזִין קִדְיִשְׁנוּ, תִּיבּוּ תִיבּוּ אֲשַׁפְּזִין רְמִימְנוּתָא, תִּיבּוּ בְּצֵלָא דְאֲרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּפְאֹה חוֹלְקָנָא, וְנִפְאֹה חוֹלְקֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיבּוּ כִּי הִלָּךְ יִהְיֶה עִמּוֹ יִצְחָק הַכֵּל בְּנִלְתּוֹ. לְשֵׁם יְהוָה אֲרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁבְעִימָה, לִיְהוֹרָא שֵׁם יִיָּהּ בְּיָרִיחַ שְׁלִים עַל יְדֵי הוֹרָא שְׁמִיר וְנִעְלָם, בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל.

וְיִיָּהּ וְעַם אֲדָרָא אֲלֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה דְרַעֲוֵי בְּרִנָּתָא עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה דְרַעֲוֵי בְּרִנָּתוֹ.

אֲשֶׁר אֲשַׁפְּזִין

It is customary to invite and welcome seven exalted (Ushpizin) guests, to join us when we enter the succah. No ordinary guests, the Ushpizin are Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron, Joseph and David. Each day of Succos another of these guests leads the others into the succah.

This custom is based on a passage of Zohar: When a man sits in the succah, 'the shade of faithfulness' [אֲשֶׁר אֲשַׁפְּזִין] spreads its wings over him from above and ... Abraham, five other righteous ones, and King David make their dwelling with him ... Thus, a person should rejoice with shining countenance each and every day [of the festival] together with these guests who take lodging on his feet and bless [them], saying 'In succos you shall dwell'. Be seated, exalted guests, be seated; be seated, guests of faithfulness, be seated.' He would then raise his hands in joy

and say, 'Worthy is our portion, worthy is the portion of Israel, as it is written (Deuteronomy 32:9): For HASHEM's portion is His people.' Then he would sit down (Zohar, Emor 103b).

However, the blessings to be gained by inviting the exalted Ushpizin to join us must be activated by our own conduct, by the acts of kindness and charity that we ourselves perform.

Indeed, the passage cited above goes on to say that the portions of food one would normally serve the honored Ushpizin should be distributed among the poor, preferably as guests in one's own succah. Moreover, "if one scrupulously serves and gladdens his guests, then God Himself rejoices with him. Abraham blesses the host, 'You shall be granted delight with HASHEM' (Isaiah 58:14); Isaac proclaims, 'Mighty in the land will his offspring be' (Psalms 112:2); Jacob says, 'Then shall your light burst forth just like the dawn' (Isaiah 58:8); the other righteous ones [Moses, Aaron and Joseph] say, 'HASHEM will forever lead you, and He will satisfy you' (ibid. 58:11); King David proclaims, 'Any weapons that are honed against you shall not succeed' (ibid. 54:17) ... Praises to the portion of the person worthy of all this; praises to the portions

יהי רצון May it be Your will, HASHEM, my God and the God of my forefathers, that You cause Your Presence to reside among us; that You spread over us the succah of Your peace — in the merit of the mitzvah of succah that we are fulfilling* — to unify the Name of the Holy One, Blessed is He, and His Presence, in fear and love, to unify the Name Yod-Kei with Vav-Kei in perfect unity, in the name of all Israel; and to surround us with the aura of Your honor, holy and pure, spread over our heads with the aura arousing its brood.*¹ and from there cause an abundant outpouring of life for Your servant (Hebrew name) son of (mother's Hebrew name) Your handmaid.* And in the merit of my leaving my house to go out — and I will enthusiastically pursue the path of Your commandments² — may this be reckoned for me as if I have wandered afar.³ Cleanse me thoroughly from my iniquity, and from my sin purify me.*⁴ From the exalted guests, the guests of faithfulness, may Your ears hear abundant blessings. (To the hungry and thirsty, may You give their food and their unfailing supply of water.) May You endow me with the privilege to dwell and take refuge in the sheltering protection of Your wings — at the time of my departure from the world — to take refuge from the stream [of fire] and the [fiery] rain,*⁵ when You rain coals upon the wicked.⁶ May this mitzvah of succah that I perform be reckoned as if I had fulfilled it in all its details, implications and specifications, as well as all the mitzvos dependent on it. May You seal [the Book of Life] for our benefit,* and allow us the opportunity to dwell many days upon the land, the Holy Land, in Your service and in Your reverence. Blessed is HASHEM forever, Amen and Amen.⁷

(1) Deuteronomy 32:11. (2) Cf. Psalms 119:32. (3) Cf. 55:8. (4) 51:4. (5) Cf. Isaiah 4:6. (6) Cf. Psalms 11:6. (7) 89:53.

judged. The righteous were given a favorable judgment, those found wanting — but not totally evil — were given until Yom Kippur to repent. If they failed to do so, the verdict against them was written and sealed, but is not delivered until Hoshana Rabbah, when Jews assemble in prayer, dedication and supplication. The joy of Success reaches its climax not in dissolution behavior, but in devotion. Then, God in His mercy finds ample reason to tear up the parchment bearing harsh sentences, as it were, and replace them with brighter tidings. Thus for as long as we sit in the succah we still pray to be sealed in the Book of Life for goodness.

→§ The Order of the Ushpizin

Days	Sefirah-emanations	Ushpizin
1st	Love/kindness	Abraham
2nd	Power	Isaac
3rd	Wisdom	Jacob
4th	Justice	Moses
5th	Peace	Aaron
6th	Glory	Joseph
7th	Foundation	David

יהי רצון מלפניך יהוה אלֵהי ואלֵהי אבותי, שִׁפְרָהּ שְׂבִיעֶיךָ בְּיָנוּג וְתַפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ — בְּזִכּוֹת מִצְוַת סִפְּהָ שְׁאֲנוּ לְיִצְחָק שָׁם יִידָה בְּרִיָּה בְּיַחְוָא שְׁלִים, בְּשֵׁם פֶּלַי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת אוֹתוֹנוּ מְזוּי בְּבִרְךָ הַקְּדוֹשׁ וְהַשְׁהוֹר, נְטוּי עַל רֵאשֵׁינוּ מְלֻמְעֵלָה בְּהַגֵּשׁר יַעֲרֵד קוֹנֵנוּ, וּמִשָּׁם יִשְׁפַע שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדֶּךָ (Hebrew name) בֶּן (mother's Hebrew name) אִמְתְּךָ* וּבְזִכּוֹת צְאוֹתֵי מִבְּיַת הַחוּצָה — וְהָרַךְ מִצְוֶיךָ אֲרוּצָה* — יִחַשְׁבֵּ לִי בָּאוֹת הַרְקָמְתֵי נְדוּד, וְהִרְבֵּ פִּבְסָתִי מְעוֹנִי, וּמְחַסְאוֹתֵי סִבְרֵי* וּמְאוּשְׁפִיזוֹן עֵילָאוֹן, אוֹשְׁפִיזוֹן דְּמִהוּמִינוּתָא, וְהוֹדִיעָה אֲנֹכִי קְשׁוּבוֹת רַב בְּרִכוֹת, וְלִלְעֲבֵדִים גַּם צְמָאִים הֵן לְחִמָּם וּמִימָם הַנְּאֻמִּים, וְהִנֵּן לִי נִבְוֹת לְשִׁבְתָּ וְלְחִסוֹת בְּסִתְרֵי אֶל בְּנִפְיָךְ — גְּעַת פְּטִירוֹתֵי מִן הַעוֹלָם — וְלְחִסוֹת מִנְּעָם וּמִפְּשָׁר, * בִּי תִמְסִיר עַל רֵשָׁעִים פְּחִים, וְהִוָּא חֲשׁוּבָה מִצְוַת סִפְּהָ זוֹ שְׁאֲנִי מְקוּם בְּאוֹלֵ קִימוּתֵי כָּל פְּרָעִיָּה וְדִקְלוּתֵי וְהַנְּאֻיָּה וְכָל מִצְוַת הַתְּלִימִים בְּהִי, וְהוֹיִסִיב לְנוּ הַתְּחִינָמָה* וְהַתְּנַבֵּנוּ לִישֵׁב לַיְמִים רַבִּים עַל הַאֲרָצָה, אֲרָצַת קוֹנֵשׁ, בְּעִבְדוֹתֶיךָ וּבְהִרְאֻתְךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוֹדָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.⁷

activity, a craftsman shapes his creation, but remains dependent on it, in a sense. For example, architects and builders can erect a structure, but it rests on the earth, not on them, and they must depend on it for shelter. In the spiritual world, the opposite is true. One's performance of a mitzvah has as much spiritual content as he puts into it. We pray now that our deeds be worthy of God's pleasure and that He 'establish' them upon us, i.e., on the basis of our own spiritual handiwork (Malbim).

וְהִקְדַּשׁ עֲלֵינוּ חֲסֵד שְׁלוֹמְךָ — גְּבוּלוֹת מִצְוַת סִפְּהָ שְׁאֲנוּ לְיִצְחָק שָׁם יִידָה בְּרִיָּה בְּיַחְוָא שְׁלִים, בְּשֵׁם פֶּלַי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת אוֹתוֹנוּ מְזוּי בְּבִרְךָ הַקְּדוֹשׁ וְהַשְׁהוֹר, נְטוּי עַל רֵאשֵׁינוּ מְלֻמְעֵלָה בְּהַגֵּשׁר יַעֲרֵד קוֹנֵנוּ, וּמִשָּׁם יִשְׁפַע שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדֶּךָ (Hebrew name) בֶּן (mother's Hebrew name) אִמְתְּךָ* וּבְזִכּוֹת צְאוֹתֵי מִבְּיַת הַחוּצָה — וְהִרְבֵּ פִּבְסָתִי מְעוֹנִי, וּמְחַסְאוֹתֵי סִבְרֵי* וּמְאוּשְׁפִיזוֹן עֵילָאוֹן, אוֹשְׁפִיזוֹן דְּמִהוּמִינוּתָא, וְהוֹדִיעָה אֲנֹכִי קְשׁוּבוֹת רַב בְּרִכוֹת, וְלִלְעֲבֵדִים גַּם צְמָאִים הֵן לְחִמָּם וּמִימָם הַנְּאֻמִּים, וְהִנֵּן לִי נִבְוֹת לְשִׁבְתָּ וְלְחִסוֹת בְּסִתְרֵי אֶל בְּנִפְיָךְ — גְּעַת פְּטִירוֹתֵי מִן הַעוֹלָם — וְלְחִסוֹת מִנְּעָם וּמִפְּשָׁר, * בִּי תִמְסִיר עַל רֵשָׁעִים פְּחִים, וְהִוָּא חֲשׁוּבָה מִצְוַת סִפְּהָ זוֹ שְׁאֲנִי מְקוּם בְּאוֹלֵ קִימוּתֵי כָּל פְּרָעִיָּה וְדִקְלוּתֵי וְהַנְּאֻיָּה וְכָל מִצְוַת הַתְּלִימִים בְּהִי, וְהוֹיִסִיב לְנוּ הַתְּחִינָמָה* וְהַתְּנַבֵּנוּ לִישֵׁב לַיְמִים רַבִּים עַל הַאֲרָצָה, אֲרָצַת קוֹנֵשׁ, בְּעִבְדוֹתֶיךָ וּבְהִרְאֻתְךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוֹדָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.⁷

foliage until the gentle sounds awaken the young ones so that they do not become startled when their parent enters the nest. In like manner, we pray that God spread the aura of His honor over our heads — not in a way that will overwhelm us with the sudden manifestation of His full splendor and glory, but with a merciful gradual approach that enables us to bear His honor. וְהִקְדַּשׁ עֲלֵינוּ חֲסֵד שְׁלוֹמְךָ — גְּבוּלוֹת מִצְוַת סִפְּהָ שְׁאֲנוּ לְיִצְחָק שָׁם יִידָה בְּרִיָּה בְּיַחְוָא שְׁלִים, בְּשֵׁם פֶּלַי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת אוֹתוֹנוּ מְזוּי בְּבִרְךָ הַקְּדוֹשׁ וְהַשְׁהוֹר, נְטוּי עַל רֵאשֵׁינוּ מְלֻמְעֵלָה בְּהַגֵּשׁר יַעֲרֵד קוֹנֵנוּ, וּמִשָּׁם יִשְׁפַע שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדֶּךָ (Hebrew name) בֶּן (mother's Hebrew name) אִמְתְּךָ* וּבְזִכּוֹת צְאוֹתֵי מִבְּיַת הַחוּצָה — וְהִרְבֵּ פִּבְסָתִי מְעוֹנִי, וּמְחַסְאוֹתֵי סִבְרֵי* וּמְאוּשְׁפִיזוֹן עֵילָאוֹן, אוֹשְׁפִיזוֹן דְּמִהוּמִינוּתָא, וְהוֹדִיעָה אֲנֹכִי קְשׁוּבוֹת רַב בְּרִכוֹת, וְלִלְעֲבֵדִים גַּם צְמָאִים הֵן לְחִמָּם וּמִימָם הַנְּאֻמִּים, וְהִנֵּן לִי נִבְוֹת לְשִׁבְתָּ וְלְחִסוֹת בְּסִתְרֵי אֶל בְּנִפְיָךְ — גְּעַת פְּטִירוֹתֵי מִן הַעוֹלָם — וְלְחִסוֹת מִנְּעָם וּמִפְּשָׁר, * בִּי תִמְסִיר עַל רֵשָׁעִים פְּחִים, וְהִוָּא חֲשׁוּבָה מִצְוַת סִפְּהָ זוֹ שְׁאֲנִי מְקוּם בְּאוֹלֵ קִימוּתֵי כָּל פְּרָעִיָּה וְדִקְלוּתֵי וְהַנְּאֻיָּה וְכָל מִצְוַת הַתְּלִימִים בְּהִי, וְהוֹיִסִיב לְנוּ הַתְּחִינָמָה* וְהַתְּנַבֵּנוּ לִישֵׁב לַיְמִים רַבִּים עַל הַאֲרָצָה, אֲרָצַת קוֹנֵשׁ, בְּעִבְדוֹתֶיךָ וּבְהִרְאֻתְךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוֹדָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.⁷

רבוז Master of all the worlds, may it be Your will that this mitzvah of dwelling in the succah be reckoned before You as if I had fulfilled it in all its details and implications, as well as the six hundred thirteen mitzvoos that are dependent upon it; and as if I had concentrated upon all the intentions which the Men of the Great Assembly concentrated upon regarding it.

There are two traditions regarding the order of the Ushpizin (see commentary).

SEFIRAH ORDER

Each day: I invite to my meal the exalted guests: Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron, Joseph and David.

On the first day: May it please you, Abraham, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Isaac, Jacob, Moses, Aaron, Joseph and David.

On the second day: May it please you, Isaac, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Jacob, Moses, Aaron, Joseph and David.

On the third day: May it please you, Jacob, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Moses, Aaron, Joseph and David.

On the fourth day: May it please you, Moses, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Aaron, Joseph and David.

On the fifth day: May it please you, Aaron, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Joseph, and David.

On the sixth day: May it please you, Joseph, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron, and David.

On Hoshana Rabbah: May it please you, David, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron and Joseph.

CHRONOLOGICAL ORDER

Each day: I invite to my meal the exalted guests: Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the first day: May it please you, Abraham, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the second day: May it please you, Isaac, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the third day: May it please you, Jacob, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the fourth day: May it please you, Joseph, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron and David.

On the fifth day: May it please you, Moses, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Aaron and David.

On the sixth day: May it please you, Aaron, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses and David.

On Hoshana Rabbah: May it please you, David, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses and Aaron.

Aaron on the sixth. [Although Aaron was three years older than Moses, Moses takes precedence for he was the prophet and leader.] However, according to the kabbalistic tradition of R' Yitzchak Luria (known as Arizal), Joseph

appears after Moses and Aaron even though he predated them by several generations. Arizal's view is based on the kabbalistic concepts of *Sefiros*, generally translated emanations. This concept teaches that man can have

רבוז כל העולמים, יהי רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מאת: ישירת סבה זו. פאילו קומותיה בכל פרטיה ורקודותיה וסריג מאות הכוללים בה, וקאילו פנתי בכל הפנות שקנו בה אנשי כנסת הגדולה.

There are two traditions regarding the order of the Ushpizin (see commentary).

CHRONOLOGICAL ORDER

Each day: I invite to my meal the exalted guests: Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the first day: May it please you, Abraham, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the second day: May it please you, Isaac, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the third day: May it please you, Jacob, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the fourth day: May it please you, Joseph, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron and David.

On the fifth day: May it please you, Moses, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Aaron and David.

On the sixth day: May it please you, Aaron, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses and David.

On Hoshana Rabbah: May it please you, David, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses and Aaron.

SEFIRAH ORDER

Each day: I invite to my meal the exalted guests: Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the first day: May it please you, Abraham, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the second day: May it please you, Isaac, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Jacob, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the third day: May it please you, Jacob, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Joseph, Moses, Aaron and David.

On the fourth day: May it please you, Joseph, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron and David.

On the fifth day: May it please you, Moses, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Aaron and David.

On the sixth day: May it please you, Aaron, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses and David.

On Hoshana Rabbah: May it please you, David, my exalted guest, that all the other exalted guests dwell here with me and with you — Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses and Aaron.

In naming the Ushpizin-guests, the Zohar (cited above) lists, 'Abraham, five other righteous ones, and King David.' A second passage in Zohar adds Isaac and Jacob. Although the remaining three Ushpizin are not identified, they are universally recognized as Joseph, Moses and Aaron, and they are assigned the fourth, fifth and sixth days of Succos. But the order in which the days are assigned is a matter of controversy which has given rise to two distinct orderings. Most machzorim of Nitzach Ashkenaz follow a chronological order according to when the respective Ushpizin lived, i.e., Joseph on the fourth day, Moses on the fifth, and

רעו) תא חזי, בשעתא דבר נש יתיב במדורא דא, צלא דמהימנותא, שכינתא פרסא גדפהא עליה מלעילא, ואברהם וחמשה צדיקייא אחרנין ב שויין מדוריהון עמיה. אמר רבי אבא, אברהם וחמשה צדיקייא, ודוד מלכא, שריין מדוריהון עמיה. הדא הוא דכתיב, בסכות תשבו שבעת ימים. שבעת ימים כתיב, ולא ג בשבעת ימים. כגוונא דא כתיב, ז כי ששת ימים עשה יי את השמים וגו'. ובעי בר נש ד למחדי בכל יומא ויומא, באנפין נהירין, באושפיון אלין דשריין עמיה.

'When the people of Israel leave their homes and enter the sukah for the sake of God's Name, they achieve the merit there of welcoming the Divine Presence and all the seven faithful shepherds descend from Gan Eden, and come to the sukah as their guests.'

MINHAGEI YISRAEL (2) ס' אר) נהג' ילע

סימן תרמ"ג

א) כתב החיד"א בעבודת הקודש מורה בלצנע סימן ט' אות רפ"ט, אור החג הקדוש ילך לסוכה ויזהר להביא כסא ומעיל מפואר על גנה לזכר ז' אושפיון עילאין קדישין מעין דוגמא שעושין ביום המילה כסא לאלהיו הנביא זכור לטוב, וכחז בזהר הקדוש דאי לא מתקנין לי' כסא לא אחי, זאח היחה להחרידים לדבר ה' להזמין כסא לז' אושפיון עילאין קדישין עכ"ל, ועיין בדרכי חיים שכן נהג מרן הגה"ק הדברי חיים זי"ע, — כתב בספה"ק אור דיקים סימן ל"ח (הו"ד בשערי תשובה סימן תרכ"ה) טוב להליק בסוכה שבעה נרות כנגד שבעה דיקים הבאים לסוכה, ובדרכי חיים כתב דאלל מרן הגה"ק הדברי חיים זי"ע הדליקו בכל לילה מלילי חג הסוכות ז"א נרות עס שמן (כמנין סוכה), ובזמירות דברי יואל אות חנ"ג ואות חנ"ג הביא דמרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע זיה מה"ט להתקין בסוכתו הקטנה ז"א נרות של עלעקטריק, אבל נרות ממש לא הדליקו רק ז' נרות כמש"כ באור דיקים (ועיין קובץ כרס שלמה קובץ ק"י ע' מ').

ב) כתב בספה"ק תורה אמת לסוכות (תרכ"ח יוס ראשון) המנהג בין לדיקי הדור שאנשים ששמש כשמות האושפיון מחשבין לשמש לקדושת היום בסוכות, והענין בזה י"ל עפ"י דאיתא בזה"ריו"ל אשר כל שם שקורין לאדם יש לו שייכות לזה האיש בפנימיות שרשו, והגם שאנו רואין ששמש כשם הגדולים ואין בהם אף שמן מיניהם, על כל זה בהפנימיות שלו אם ירצה לעורר אותו ימצא בשרשו אותו הכח מקדושת השם שיש לו, ונחג הסוכות נעשה מצורר בהינתן השרש והפנימיות של נפשות ישראל כדאיתא בזה"ק מאן דאיהו מגועא ושרשא דישראל יתיב תחת צלא דמהימנותא עי"ש באריכות, — כתב באלף למטה סימן תרכ"ה ס"ק ק"ט, ועוב לקבוע שיחה נאה בדברי תורה מהענין האושפיון כגון ביום ראשון יאמר ענין אברהם וכן שאר ימות החג דבר יום ביומו עכ"ל.

ZOHAR ③ וַיְהִי (ס' אר))

רעז) ואמר רבי אבא, כתיב בסכות תשבו שבעת ימים, ולבתר ישבו

בסכות. בקדמיתא תשבו, ולבתר ישבו. אלא, קדמאה לאושפיון. תניינא, לבני עלמא. קדמאה לאושפיון, כי הא דרב המנונא סבא, כד היה עייל לסוכה היה חדי, וקאים על פתחא לסוכה מלגאו, ואמר נזמן לאושפיון. ה מסדר פתורא, וקאים על רגלוהי, ומברך, ואומר בסכות תשבו שבעת ימים. תיבו אושפיון עלאין, תיבו. תיבו, אושפיון מהימנותא, תיבו. ו ארים ידוי, וחדי, ואמר זכאה חולקנא, זכאה חולקיהון דישראל, דכתיב, ח כי חלק יי' עמו וגו', והוה יתיב.

יח כיצד הקטנים נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות. והנשים קונה להן בגדים ותכשיטין נאים כפי ממונו. והאנשים אוכלין בשר ושותין יין שאין שמחה אלא בבשר ואין שמחה אלא ביין. וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האמללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו. ועל אלו נאמר זבוחיהם כלחם אונים להם כל אוכליו יטמאו כי לחמם לנפשם. ושמחה כזו קלון היא להם שנאמר ווריתי פרש על פניכם פרש חגיכם :

DERECH HASHEM (RAMCHAL) דרך ה' (ג' י"ג)

[5] God's wisdom thus arranged that man should have the means to be able to surmount the limitations imposed on him by physical law. If an individual wants to make use of these means, he can then attain the higher state mentioned above. In order to understand how this is done, however, we must first explain one other principle.

It must be clearly understood that the existence of all things, both in general and in particular, comes only from God. Both the essence and the order of all that exists are sustained only because God avails Himself for them to depend on Him. This is true of all things, whether they are the Highest Forces, spiritual beings, or physical entities.

God is thus available and reveals Himself to all that exists, appropriately influencing them in order that they should be able to maintain their essential nature. God's Influences (*Hashpa'os*) are therefore both many and varied, in accordance with both the number and variation that exist among those who receive them.

The existence of all things, as well as their divisions and other aspects, depends on these Influences. When these Influences are transmitted, they give rise to specific effects in all the sequences that exist, following the particular system [devised by God].

God's Light is thus revealed to the [highest] angels to the extent that they can accept it. When they receive this Light, the higher angels transmit it to those below them, and the lower ones convey it to those under them until the entire sequence is completed.

God also desired to be called by a Name. Through this Name, His handiwork could be aware of Him and call Him, and also bring themselves close to Him by uttering it.

For His Glory, God specified the Unique Name, regarding which He said (*Exodus 3:15*), "This is My Name forever."²⁰ This is God's Name with respect to the Glory itself, to the extent that He desires to have a name.

God makes use of other Influences, however, and with respect to each of them, He also has various names.

God also decreed and ordained that when man would utter His Name, divine illumination and influence would be bestowed upon him. This is what God means when He says (*Exodus 20:21*), "In every place where I allow My name to be mentioned, I will come to you and bless you."²¹

When a particular name of God is uttered and used to call upon Him, it will result in the emanation of an Influence associated with that Name.²² The type of Influence transmitted will be that related to that particular name by God, by virtue of its mystery.

When a particular Influence is transmitted, it will necessarily give rise to the results ordained for it. Its particular effects will then spread through the entire sequence, from the beginning to the end, as discussed earlier.

This entire process, however, is circumscribed by the Highest Wisdom. God thus decreed that a Name should only transmit an Influence and have an effect when uttered under specific conditions within defined limits. Otherwise, it has no effect at all.

וה' ואולם התקינה חכמתו יתברך שמו אמצעים לאדם, שבהם יוכל להשיג הפקלית הזה אם ירצה וישתדל בהם, דהינו - בטול גבולי הטבע האלה ממנו, והציב עצמו במצב שזכרנו, וכל ענינם תלוי במה שאפרשהו עתה.

דע, כי הנה נתבאר, שקיום כל המציאות כלם בכללם, ובפרטיהם אינו אלא האדון ברוך הוא; ונמצא שכל הנמצאות וסדריהם, בין מה שבפחות העליונים, בין שבגדלים הרוחניים, בין בגשמיים, אינם מתקיימים אלא במה שהוא יתברך שמו נמצא להם להתלות בו. והנה הוא נמצא ומתגלה אל כל נמצאיו; ומשפיע בהם כפי מה שראוי להם לקיום ענינם. ונמצאו ההשפעות רבות ושונות, כפי רבוי המקבלים ושונותם; ובהשפעות הן תלוי מציאות כל המציאות למחלקותם וכל עניניהם, וכשימשכו ההשפעות הן יולדו כל התולדות הנולדות מהן בכל השתלשלות הנמצאות - כפי מה שסדר; ויקבלו המלאכים מאורו יתברך שמו המתגלה עליהם, מה שיקבלו, וישפיעו העליונים לתחתונים מהם, והתחתונים לתחתונים, עד סוף ההשתלשלות כל.

ואמנם רצה השם יתברך להיות נקרא בשם, כדי שיוכלו ברואיו להתעורר אליו ולקרא אותו, להזכירו ולהתקרב אליו. והנה יחד לכבודו השם המיוחד, ואמר עליו: "זה שמי לעלם" וכו' (שמות ג' טו), והוא השם שנקרא בו על שם הכבוד בעצמו, כפי מה שרצה לקרא בשם. ואמנם כפי כל פרטי השפעותיו, רצה ונקרא בשמות שונים.

והנה, נזר וחקק, שבהזכיר ברואיו את שמו, ימשך להם ממנו הארה והשפעה, וכענין שנאמר: "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיה" (שמות כ, כא). ואולם כפי השם שזכירוהו ונקראוהו בו, כך תהיה ההשפעה הנמשכת על ידי ההזכרה ההיא, פרוש - כי ההשפעה שתמשך תהיה ממין אותה ההשפעה שעל סודה נתחס לו יתברך שמו השם ההוא. ואמנם בהמשך ההשפעה תולד בהכרח התולדה המחוקקת לה, ויתפשט הענין בכל ההשתלשלות מן הראש ועד הסוף, וכמו שזכרנו. והנה הגבילה החכמה העליונה את הענין בגבולות ידועים ובתנאים מיוחדים, שששתהיה ההזכרה נשלמת בהם, תמשך ההשפעה ההיא ותולד התולדה, ולא וזלת זה.

Days	Sefirah-emanations	Ushpizim
1st	Kindness	Abraham
2nd	Power	Isaac
3rd	Splendor	Jacob
4th	Eternity	Moses
5th	Glory	Aaron
6th	Foundation	Joseph
7th	Kingship	David

ה' רוח חכמה וכינה וגו' רוח דעת ויראת ה' או יקבלו ישראל גם את הקניי הקניי והקדמוני וע"פ האמור ששבעת הרועים הביאו לעולם התיקון. הנה בזמן שיש החחדשות הבריאה ויורדת שמירה עלינה על איש יהודי, בעת שיושב בסוכה והקב"ה בכבודו ובצמנו פורש כנפיו עליו, כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף, כאימא דמסכא על בניא, הרי יחד עם זה מתחדש בכל שנה עולם התיקון ע"י שבעת הרועים, הם המה האושפיוזין קדישין הכאים כגון הסוכות לסוכתם של ישראל, להמשיך את תקון המדות. וכמו בכלל כן בפרט, כל ענין החחדשות הבריאה שייך גם בפרטות לכל איש יהודי בכל שנה בתקופה הזאת. הישיבה בסוכה היא לאחר הימים הנוראים, כדם מתחיל אצל כל יהודי עולם התיקון, וכאשר מתחיל עולם התיקון נתנים לו את הכוחות העליונים של שבעת הרועים המסייעין לכל הבא לטהר להקים מחדש את עולם התיקון. נמצא שבעת הרועים של החחדשות הבריאה, נותנים ליהודי משמים את כל ההארות העליונות, הן אלו שע"י עצם המצוה של סוכה הממשיכה את השמירה העליונה, והן אלו של עולם התיקון ע"י האושפיוזין עליון שבעת הרועים. עו"ל בטעם הדבר שהאושפיוזין הק' באים דוקא כגון הסוכות, ומדוע אינם באים בשאר הי"ט פסח ושבעות, או בכל שבת. דמכיון שהם שריים בעולמות העליונים כקדושה עליונה כי"כ אינם יכולין לדת ממדגתם הרמה להשפיל עצמם ולירד לזה העולם, ורק בסוכות שאויר הסוכה הוא מהעולמות העליונים שלא מעלמא הדין, כמו שנתבאר לעיל שע"י הסוכה ממשיך איש יהודי קדושה אליו מהעולמות העליונים ומחוך כך שורה הקדושה על עצם הסוכה, והו"כ הטעם של דיני הקדושה המיוחדים שיש בסוכה כיון שנעשית למקום קדוש קדשים, ע"כ יכולים אז האבות הק' ושבעת הרועים לבוא אל הסוכה.

- Abraham represents love and kindness
- Isaac represents restraint and personal strength
- Jacob represents beauty and truth
- Moses represents eternity and dominance through Torah
- Aaron represents empathy and receptivity to divine splendor
- Joseph represents holiness and the spiritual foundation
- David represents the establishment of the kingdom of heaven on earth

פ"ה (א"ת) (ש"ס) (ש"ס) (ש"ס) (ש"ס) (ש"ס) (ש"ס)
 (SLOWLY REVEAL)

בסוכות תשכו שבעת ימים וגו' למען ידעו ברוחיתכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים. איתא בזה"ק (ח"ג ק"ג): כשתא דבר נש יתיב במדודא דא צלא דמדימנחא, שכינתא פוסא גרפא עלי מלעילא, ואברהם וחמשה צדיקא אחרנין ודוד מלכא שריין מדריהון עמי' וכי' וכעי בר נש למחדי ככל יומא ויומא באנפין נהירין באושפיוזין אלין דשריין עמי'. יש לבאר מדוע דוקא בסוכות יורד הקב"ה ושכינתו ופורש כנפיו על ישראל, והשבעה הרועים יורדים לסוכתו של יהודי, שהוא ענין מיוחד שלא מצינו כדוגמתו בשאר הרגלים.

וי"ל דהנה כל שנה היא יחידה בפני עצמה כבריאה, יש בה החחדשות הבריאה, ובכל שנה נכללים בפרטות, כל עניני כללות בריאת העולם, והו ענין החחדשות המלוכה ובחי' הכותרו ית"ש שיש בכל ר"ה. גם כריחת הכרית בין הקב"ה וישראל מתחדשת בכל שנה ושנה, כמ"ד אתם נצבים היום (המדמו לר"ה יומא דדינא) כולכם לפני ה'א וגו' לעבור בברית ה"א, שהכל הוא מחמת החחדשות הבריאה שבכל שנה מחדש, והנה כאשר נבחרו ישראל להיות העם הנבחר להשי"ת בהוציא אותם מארץ מצרים, אז בסוכות הושבתי את בני ישראל, דהיינו שהיתה עליהם שמירה עליונה של עניי כבוד, וכמ"ש וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן ולילה בעמוד אש, שבכל העמים היתה עליהם שמירה עליונה מחץ יעוף יומם ומדבר באופל יהלך. והו ראינא בזה"ק שדוד מוכתר כזה כדור המדבר לא הו מעולם ולא היה עוד, לפי שהיתה עליהם השמירה העליונה של עניי הכבוד, כאשר הקב"ה שמר עליהם מכל משמר בעת הההוהם לעם הנבחר. והענין הזה הוא נצחי, שבכל שנה כאשר הבריאה מתחדשת, ומתחדשת גם הבחירה של עם ישראל בחורת העם הנבחר, גם השמירה העליונה שהקב"ה שומר על ישראל בעת התהוהם לעם הנבחר חזרת ומתחדשת כמצות הסוכה, שאין הסוכה זכרון בעלמא על נס

בְּרֵאשִׁית 7 BERESHIT

HASHEM said to Abram, "Go for yourself from your land, from your relatives, and from your father's house to the land that I will show you: 2And I will make of you a great nation; I will bless you, and make your name great, and you shall be a blessing. 3I will bless those who bless you, and him who curses you I will curse; and all the families of the earth shall bless themselves by you."

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לֵךְ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה; וְאָעֲשֶׂה לְגֹי גְדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְךָ שְׁמִי וְהָיָה בְרַכְּךָ: וְאֶבְרַכְהָ מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֶאְרָר וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה:

בְּרֵאשִׁית 8 BERESHIT

There was a famine in the land, aside from the first famine that was in the days of Abraham; and Isaac went to Abimelech king of the Philistines, to Gerar. 2 HASHEM appeared to him and said, "Do not descend to Egypt; dwell in the land that I shall indicate to you. 3 Sojourn in this land and I will be with you and bless you; for to you and your offspring will I give all these lands, and establish the oath that I swore to Abraham your father: 4 'I will increase your offspring like the stars of the heavens; and will give to your offspring all these lands'; and all the nations of the earth shall bless themselves by your offspring. 5 Because Abraham obeyed My voice, and observed My safeguards, My commandments, My decrees, and My Torahs."

וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הַרְעֵב הָרֵאשִׁון אֲשֶׁר הָיָה בַיּוֹם אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל-אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ-פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל-יִצְחָק מִצְרַיִמָּה שְׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲמֵר אֵלֶיךָ: גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְּךָ כִּי-לֶךְ וְלִזְרַעְךָ אֶתֶּן אֶת-כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִקְמַתִי אֶת-הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת-זְרַעְךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזְרַעְךָ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִתְבְּרַכְוּ בְּזְרַעְךָ כָּל-גּוֹיֵי הָאָרֶץ: עַקֵּב אֲשֶׁר-שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרֹתַי:

בְּרֵאשִׁית 9 BERESHIT

- When Rebecca was told of the words of her older son Esau, she sent and summoned Jacob her younger son and said to him, "Behold, your brother Esau is consoling himself regarding you to kill you. 43 So now, my son, heed my voice and arise; flee to my brother Laban, to Charan. 44 And remain with him a short while until your brother's wrath subsides. 45 Until your brother's anger against you subsides and he forgets what you have done to him; then I will send and bring you from there; why should I be bereaved of both of you on the same day?"

וַיַּגֵּד לְרֵבֶקָה אֶת-דִּבְרֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא וַתַּעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עֵשָׂו אֹחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְהַרְגֶּךָ: וְעַתָּה בְּנִי שָׁמַע בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח-לֶךְ אֶל-לָבָן אָחִי חָרָן: וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחְדִּים עַד אֲשֶׁר-תָּשׁוּב חַמַּת אָחִיךָ: עַד-שׁוּב אָף-אֹחִיךָ מִמֶּךָ וְשָׂכַח אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וְלָקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָּה אֲשַׁבֵּל גַּם-שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד:

בְּרֵאשִׁית 10 BERESHIT

So Isaac summoned Jacob and blessed him; * he instructed him, and said to him, "Do not take a wife from the Canaanite women. 2 Arise, go to Paddan-aram, to the house of Bethuel your mother's father, and take a wife from there from the daughters of Laban your mother's brother. 3 And may El Shaddai bless you, make you fruitful and make you numerous, and may you be a congregation of peoples. 4 May He grant you the blessing of Abraham to you and to your offspring with you, that you may possess the land of your sojourns which God gave to Abraham." 5 So Isaac sent away Jacob and he went toward Paddan-aram, to Laban the son of Bethuel the Aramean, brother of Rebecca, mother of Jacob and Esau.

וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ וַיְצַוְהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: קוּם לֶךְ פְּדִינָה אָרֶם בֵּיתָה בְּתוּאֵל אָבִי אִמְךָ וְקַח-לֶךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אָחִי אִמְךָ: וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֹתְךָ וַיַּפְרֵךְ וַיִּבְרַךְ וְהָיִיתָ לְקַנְתָּל עַמִּים: וַיְחַוֵּן-לֶךְ אֶת-בְּרִבְתָּא אַבְרָהָם לֶךְ וְלִזְרַעְךָ אֶתֶּן לְרִשְׁתָּךְ אֶת-אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדִינָה אָרֶם אֶל-לָבָן בֶּן-בְּתוּאֵל הָאַרְמִי אָחִי רֵבֶקָה אִם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו:

בְּרֵאשִׁית 11 BERESHIT

25 They sat to eat food; they raised their eyes and they saw, behold! — a caravan of Ishmaelites was coming from Gilead, their camels bearing spices, balsam, and lotus — on their way to bring them down to Egypt. 26 Judah said to his brothers, "What gain will there be if we kill our brother and cover up his blood? 27 Come, let us sell him to the Ishmaelites — but let our hand not be upon him, for he is our brother, our own flesh." His brothers agreed. 28 Midianite men, traders, passed by; they drew Joseph up and lifted him out of the pit and sold Joseph to the Ishmaelites for twenty pieces of silver; then they brought Joseph to Egypt. 29 Reuben returned to the pit — and behold! — Joseph was not in the pit! So he rent his garments. 30 Returning to his brothers he said, "The boy is gone! And I — where can I go?" 31 They took Joseph's tunic, slaughtered a goatling, and dipped the tunic in the blood. 32 They dispatched the fine woolen tunic and they brought it to their father, and said, "We found this; identify, if you please: Is it your son's tunic or not?" 33 He recognized it and he said, "My son's tunic! A savage beast devoured him! Joseph has surely been torn to bits!" 34 Then Jacob rent his garments and placed sackcloth on his loins; he mourned for his son many days. 35 All his sons and all his daughters arose to comfort him, but he refused to comfort himself, and said: "For I will go down to the grave mourning for my son." And his father bewailed him. 36 Now the Medanites had sold him to Egypt, to Potiphar, a courtier of Pharaoh, the Chamberlain of the Butchers.

וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל-לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אַרְבַּח יִשְׁמַעֲאֵלִים בָּאָה מִגְּלַעַד וּגְמַלְיָהִם נְשָׂאִים נְכֹאֶת וּצְרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אֶחָיו מִה-בִּצְעַע כִּי נִהְרַג אֶת-אֹחֵינוּ וְכִסְיֵנו אֶת-דָּמוֹ: לָכֵן וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעֲאֵלִים וְיִרְדּוּ אֵל-תְּהִי-בּוֹ כִּי-אֹחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו: וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מְדִינִים סַחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֹת-יוֹסֵף לְיִשְׁמַעֲאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֹת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה: וַיִּשָּׁב רָאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו: וַיִּשָּׁב אֶל-אֶחָיו וַיֹּאמֶר הִגַּדְתִּי אֵינֶנּוּ וְאָנִי אָנֹכָה אֲנִי-בָא: וַיִּקְחוּ אֶת-כְּתָנֵת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עֹזִים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתָנֵת בְּדָם: וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-כְּתָנֵת הַפְּטִים וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצְאָנוּ הַכְּרִי-נָא הַכְּתָנֵת בְּנֵךְ הוּא אִם-לֹא: וַיִּכְיֶרְהָ וַיֹּאמֶר כְּתָנֵת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּוּ טָרַף טָרַף יוֹסֵף: וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמַלְתָּיו וַיִּשֶׂם שָׂק בְּמַתְנֵיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בְּנוֹ יָמִים רַבִּים: וַיִּקְרָא כָּל-בְּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמְאָן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי-אֲרָד אֶל-בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ אָבִיו: וְהַמְדַּנִּים מְכָרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרַיִם לְפוֹטִיפָר סָרִיס פְּרַעֲהוֹ שֶׁר הַטְּבָחִים:

13 He went out the next day and behold! two Hebrew men were fighting. He said to the wicked one, "Why would you strike your fellow?" 14 He replied, "Who appointed you as a dignitary, a ruler, and a judge over us? Do you propose to murder me, as you murdered the Egyptian?" Moses was frightened and he thought, "Indeed, the matter is known!" 15 Pharaoh heard about this matter and sought to kill Moses; so Moses fled from before Pharaoh and settled in the land of Midian. He sat by a well.

ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר:

1 A psalm by David, when he was in the wilderness of Judah. 2 O God: You are my God, I seek You. My soul thirsts for You, my flesh longs for You; in a parched and thirsty land with no water. 3 Thus * to have beheld You in the Sanctuary, to see Your might and Your glory. 4 For Your kindness is better than life, my lips shall praise You. 5 Thus shall I bless You all my life; in Your Name shall lift my hands. * 6 It is as if my desire is sated with fat and abundance, when my mouth gives praise with joyous language. 7 When I remember You upon my couch, in night watches I meditate upon You. 8 For You have been a help for me; in the shelter of your wings I joyously sing. 9 My soul cleaves after You; Your right arm has supported me. 10 But they seek my soul for destruction; may they come to the depths of the earth. 11 [The enemies] shall drag each one by the sword, the portion of foxes shall they be. 12 The king * shall rejoice in God; glorified will be everyone who swears by Him, when the mouth of the liars will be stopped.

מור לדוד בהיותו במדבר יהודה: אלהים אלהי אתה אשר רב צמא: ונפשי כמה לה בשרי בארץ ציה וענף בלי מים: בן בקדש חזיתיה: יאות עזך וכבודך: כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: בן אברכה: זיי בשמך אשא כפי: כמו חלב ודשן תשבוע נפשי ושפתי רננות לל-פי: אם זכרתיו על-יצועי באשמרות אהגה-ך: כי היית ירתה לי ובצל כנפיה ארגן: דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינה: ומה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: יגירוהו על-ידי רב מנת שעלים יהיו: והמלך ישמח באלהים יתהלל כל-הנשבע בו יסבר פי דוברי-שקר:

1 By David. HASHEM is my light and my salvation, whom shall I fear? HASHEM is my life's strength, whom shall I dread? 2 When evildoers approach me to devour my flesh, my tormentors and my foes against me, it is they who stumble and fall. 3 Though an army would besiege me, my heart would not fear; though war would arise against me, in this I trust. 4 One thing * I asked of HASHEM, that shall I seek: Would that I dwell in the House of HASHEM all the days of my life, to behold the sweetness of HASHEM and to contemplate in His Sanctuary. 5 Indeed, He will hide me in His Shelter on the day of evil; He will conceal me in the concealment of His Tent; He will lift me upon a rock. 6 Now my head is raised above my enemies around me, and I will slaughter offerings in His Tent accompanied by joyous song; I will sing and chant praise to HASHEM. 7 HASHEM, hear my voice when I call, be gracious toward me and answer me. 8 In Your behalf, my heart has said, "Seek My Presence." Your Presence, HASHEM, do I seek. 9 Conceal not Your Presence from me, repel not Your servant in anger. You have been my Helper, abandon me not, forsake me not, O God of my salvation. 10 Though my father and mother have forsaken me, * HASHEM will gather me in. 11 Teach me Your way, HASHEM; and lead me on the path of integrity, because of my watchful foes. 12 Deliver me not to the wishes of my tormentors, for there have arisen against me false witnesses who breathe out violence. 13 Had I not trusted that I would see the goodness of HASHEM in the land of life! * 14 Hope to HASHEM; strengthen yourself and He will give you courage, and hope to HASHEM.

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוון-חי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא-יירא לבי אם-תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת-יהוה אותה אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי חיי לחנות בנעם-יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפניו בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממי: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני את-פניו יהוה אבקש: אל-תסתר פניו ממני אל-תט באף עבדך עזרתי היית אל-תטשני ואל-תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכו ונחני בארח מישור למען שוררי: אל-תתנני בגפש צרי כי קמו-בי עדי-שקר ויפת חמס: לולא האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים: קוה אלי יהוה חוק ויאמץ לבי וקוה אלי יהוה:

ונשמע קולו כבואו אל הסוכה מן הפתח ולפנים להזמין אושפיון עלאין קדישין דכלם כשם יקרא בפה מלא כי מבואר בספרים מלשון המאמר הוה"ק הנ"ל שאם האדם לא יזמין הני אושפיון קדישין בפיו אף אם הוא צדיק גמור אינם באים בסוכתו כלל שצריך להזמין אותם דוקא ולקרוא אותם כל אחד בשמו והנה בספרים האריכו בסדר זמון האושפיון ואנכי תכנתי לאנשים כערכי נוסח סדר זמון האושפיון בדרך קצרה שיוזמין אותם בכל עת שיכנס לסוכה לסעודה לילה או יום כנוכר בזה"ק הנ"ל וזה הוא כלי הראשון של החג הקדוש תיכף כבואו מבתי כעמור בפתח הסוכה מלגאו